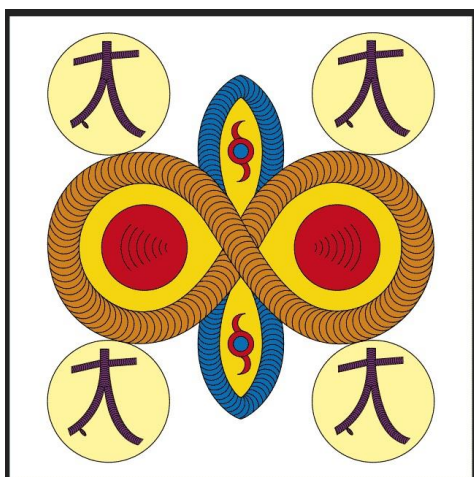

Populační růst bez konce? – Prolomme tabu!

Symbol Učení Tvořivé energie: Přelidnění

Už více než 30 let se členové FIGU snaží uvádět lidstvu a zejména vládnoucím činitelům na paměť, že prudký nárůst pozemského obyvatelstva představuje obrovské nebezpečí a že musí být neprodleně zastaven s tím, že následně musí probíhat redukce populace na míru, která bude pro planetu únosná. (Tuto snesitelnou míru jsme tehdy na základě svých výpočtů stanovili na 529 miliónů lidí, protože tento počet populace může zajišťovat, že budou mít lidé k dispozici hojnost a nadbytek zdrojů, že si příroda uchová svoji schopnost regenerace a že zvířecí a rostlinné říši zůstanou k životu velké oblasti, v nichž se budou moci nerušeně vyvíjet.) Cítíme povinnost provádět tuto osvětu, jelikož jsme rozpoznali, že o osudu lidstva rozhodne vyřešení, či nevyřešení tohoto největšího ze všech palčivých problémů naší doby. Přelidněnost vskutku představuje klíčový problematický faktor, neboť čím více lidí na Zemi žije, tím více se zvětšují všechny ostatní problémy, a tím více roste i spotřeba energetických zdrojů, jako je ropa, zemní plyn a uran; a tím více roste i potřeba sladké vody, obytných prostor a potravy atd. V přímé úměře k nárůstu populace a kupní síly roste množství odpadů, výfukových zplodin, odpadního tepla a hluku, a obrovské, kdysi úrodné půdní plochy mizejí pod vrstvami asfaltu a betonu, anebo se zasolují a vysoušejí. Mimochodem, pokud jde o zdroje: Je přece velký rozdíl, zdali si na Zemi každý den připravuje oběd (s pomocí dřeva, plynu či proudu) 7 500 miliónů lidí, nebo 500 miliónů, či zdali je v provozu místo 2 miliard (= 2000 miliónů) vozidel, letadel a topení spalujících pohonné hmoty a produkujících zplodiny »jen« 50 miliónů těchto strojů či zařízení; a je rovněž velký rozdíl, zda v suchých oblastech spotřebovává vodu 2000 miliónů nebo pouze několik desítek miliónů lidí. Situace v tomto ohledu je tak snadno pochopitelná, že se člověk musí tázat, proč není toto téma každý den přednostně probíráno v médiích, a člověk se nemůže ubránit dojmu, že je problém přelidnění potlačován a vytěšňován. Tento závěr je nasnadě, a toto ignorování představuje vzhledem k důležitosti tohoto problému a naléhavé nutnosti jej patřičně řešit a vyřešit prostě trestuhodné zanedbávání informační povinnosti.

Přístup k tématu přelidnění lze srovnat se zaoceánským parníkem, který míří plnou parou přímo na skupinu ledovců, zatímco:

- ◆ posádka se pře s pasažéry o to, zda se má snížit cena jízdenek a zda mají vzrůst platy zaměstnanců;
- ◆ lidé kritizují, že motor má špatnou barvu nebo že bylo natankováno příliš málo paliva, které tedy dojde před doplutím k nejbližší čerpací stanici, načež zaznívá chlácholení v tom smyslu,

že se tento problém s trochou důvěry v Boha vyřeší sám od sebe, neboť někdo po cestě jistě nalezne nebo vyvine nový zdroj energie;

- ◆ osoby v řídicí kabině diskutují o tom, zda se mužstvo musí rovnoměrně skládat ze zástupců různých zemí, přičemž jedna frakce trvá na tom, že musí při veškerých rozhodnutích disponovat právem veta;
- ◆ novináři na palubě sepisují zprávy o milostných pletkách jednotlivých pasažérů, přičemž někteří z nich přece jen projevují starost o to, že počet ledových ker v dohledu neobyčejně roste.

A v těchto poměrech pluje parník neumenšenou rychlostí přímo vpřed.

Tato absurdní situace odpovídá zhruba stavu zemí a vlád naší Země, ale i stavu převážné části masmédií.

Budeme-li se poněkud podrobněji zabývat touto mizérií, tak nám na mysli nevyhnutelně vytane otázka, proč se ty kruhy, organizace a politické strany, které mají na svém vlajkovém praporu napsánu ochranu životního prostředí, které se z plna hrdla a někdy i teatrálními akcemi zasazují o udržitelný přístup k přírodním zdrojům a které vehementně volají po přijetí opatření proti změně klimatu a jejím dopadům, štítí jako čert kříže toho, aby konečně uvedly do debaty a otevřeně zmiňovaly onen základní zlořád mezi všemi velkými problémy naší doby! Ve velkém měřítku se sbírají peníze na ochranu delfínů a žraloků, kteří trpí průmyslovým rybolovem, na ochranu močálů, chudých luk, deštných pralesů a různých druhů ptactva, a dále i na výstavbu studní s pitnou vodou v Africe a také na potraviny při pravidelně se vyskytujících suchách a pro vykrmování toulavých psů a koček atd., atp. A když se pak podrobněji podíváme na všechny ty prospekty a výzvy ke sbírkám, jež jsou házeny do našich poštovních schránek, tak zjistíme, že v nich lze sotvakdy nalézt byt jen jedině upozornění na to, že většina těchto problémů mohla vůbec dospět do tak akutního stadia a začít nutkavě vyžadovat protiopatření jen proto, že na naší planetě už 300 let probíhala opravdová exploze počtu lidské populace, přičemž tento počet stále ještě neumenšeně, razantně roste. A stane-li se ve vzácném případě, že je přelidnění tematizováno, tak prakticky vždy chybí upozornění na to, jaká realizovatelná a konkrétní opatření lze proti této nesmírné hrozbě pro naši civilizaci přijmout!

Lidé mají žel sklon k tomu, aby před reálnou bídou svých spolubližních, která k nim jen v náznacích probleskuje v televizních záběrech, jež jsou nezdědka zaranžované, zmanipulované a servírované po špetkách, zavírali své »vnitřní oči«, a namnoze dávají přednost tomu, aby strkali hlavu do písku v naději, že se všechny problémy vyřeší samy od sebe. Marná naděje! Ano, v soukromé sféře se může stát, že člověka poté, co se vyspí, přestane bolet hlava nebo odplyne jeho hněv, ale na globální úrovni to žel v témže rámci nefunguje. Je-li zdroj ropy vyschlý, tak je nerealistické očekávat, že bude po roce opět naplněn, a právě tak se zjevně rostoucí počet katastrof, vyvolávaných těžkými bouřemi a nečasy, nebude umenšovat jen proto, že si to lidé žijící v potenciálních záplavových oblastech přejí nebo že v to doufají.

Mnozí lidé se zdráhají toho, aby po rozeznání zlořádů začali patřičně odpovědně jednat, a to vede k tomu, že buď probíhají životem s klapkami na očích, anebo se ponořují do iluzorního světa svých domácích oltářů (= televizních přijímačů), v němž se nechávají ukolébávat a uspávat starou známou uklidňující metodou »chleba a her«, načež častokrát propadají buď tělesné a vědomní lenivosti a malátnosti, nebo destruktivní agresivitě. Tak tomu není jen v industrializovaných společnostech, ale právě tak i ve velkých oblastech zemí s takzvanou prahovou ekonomikou, kde lidé často vnímají svět optikou reality odcizených televizních seriálů; s čímž bývá spojena patřičná frustrace, když si dotyční uvědomí velký rozdíl mezi »snovým světem« a svým reálným každodenním životem.

Jedním z hlavních důvodů, proč se lidé ožehavého tématu »stop populačnímu růstu« v žádné zemi – snad s výjimkou Číny a Indie před pár desetiletími (ovšem s neuspokojivými výsledky) – nedotýkají, je to, že efektivní a konkrétní opatření jsou úzce spjata s jedním tabuovým tématem, totiž se sexualitou, s čímž je spojena oprávněná ochrana intimní sféry člověka. Každé opatření proti přelidnění se totiž zákonitě dotýká používání primárních pohlavních orgánů, a sotvakdo je ochoten si někým, natož pak státem, nechat mluvit do svých sexuálních aktivit! A tak probíhá produkce lidských potomků ve velmi mnoha zemích stále ještě na plné obrátky. Příroda a životní prostředí jsou likvidovány, zatímco valná část osob, jež jsou u kormidla moci (v politice, hospodářství a médiích), ony takzvané elity, přilévají ještě olej do ohně nerozumu tím, že jako kolovrátek volají po »růstu, růstu a dalším růstu«. Nic proti růstu, pokud jde o kvalitu života nebo o vnitřní hodnoty, jakými jsou láska, mír, harmonie a moudrost. A nic proti růstu v tom smyslu, aby bylo docilováno lepších sklizní tím, že budou rostliny odolnější proti škůdcům (a že se přitom ještě bude eventuálně zlepšovat jejich chuť a budou bohatnout na minerály). Jenže zpravidla není míněn tento druh růstu, nýbrž neustálý nárůst burzovních kurzů (viz čtvrtletní výsledky a s nimi spojené krátkodobé výhledy), množení bohatství a růst zástupu konzumentů (trhů), aby si tito kupovali čím dál pochybnější a vlastně zbytečné produkty, což opět ještě více zbytečně urychluje spotřebu cenných zdrojů. Výsledek: Stále výhodnější produkty ve stále horší kvalitě a s nižší životností. Maximalizace zisku, vysoké prémie a přemrštěné mzdové platby, jež vůbec neodpovídají výkonu, dále loterijní výhry, vlastnění dvou i tří bytů, luxus, život v radovánkách a přepychu: Ryzí materiální růst, kam se podíváme, dokonce i v takzvaných zemích třetího světa, v nichž příslušníci tenké vrstvy populace parazitují jako prasata v žitě na útraty chudého lidu. Jde o co největší výnosy s co nejmenším nasazením.

Je ostuda, že vládnoucí představitelé zemí, ale ani politická grémia obecně a hospodářský sektor nerozeznávají nebo nechtějí rozeznat »znamení hrozící pohromy«, tedy problém přelidnění, a že proto nejsou s to konečně uchopit za kořen z něj plynoucí hrozbu pro naši budoucnost. A právě tak ostudně jedná i ta část voličstva, která tyto neschopné politiky volí do úřadů. Nemnohé výjimky jsou skutečně výjimkami a člověk je musí hledat bezmála pod drobnohledem. A že se drtví většina takzvaných organizací na ochranu životního prostředí, jakož ale i hlavní náboženství a jejich sekty, štítí toho, aby přelidnění uznaly za hlavní problém a násobitel ostatních velkých problémů, jako jsou hlad, změna klimatu, migrace, války, nákazy, kriminalita atd., atp., a aby jej takto jasně a zřetelně pojmenovaly, to je naprostý vrchol nehoráznosti.

My, členové FIGU, se však neštítíme tabuové téma »redukce populace« uchopit a bez příkras jej celému lidstvu předkládat před zrak a omílat mu jej o hlavu tak dlouho, dokud veškeré vlády neprocitnou a nezačnou jednat a dokud počet obyvatelstva nepoklesne na míru, která bude pro planetu snesitelná. A tato únosná míra pro planetu Zemi se pohybuje někde mezi půl a jednou celou miliardou lidí, protože optimální počet populace závisí na klimatu, dostupných zdrojích a úrodných půdních plochách atd., což jsou faktory, jež bude definitivně nutno v dané době prošetřit. My disponujeme velkou vytrvalostí a uvědomujeme si, že toto je úkol, který bude vyžadovat naši iniciativu po celá staletí.

Ale dříve než vysvětlím konkrétní opatření, bych ještě rád poznamenal některé důležité věci: Boj proti přelidnění je pouze jedním z mnoha důležitých témat, která spolek FIGU, resp. jeho členové, zpracovávají a která předkládají lidem. V jádru naší činnosti tkví jednak to, že naplňujeme svoji vlastní odpovědnost, což souvisí s tím, že si vypracováváme a vyvíjíme vlastní niterní hodnoty a poznatky (ctnosti, charakter, usilování o pravdu atd.), a jednak rozšiřování spisů a informací (takzvané »Učení Tvořivé energie«), jež člověku umožňují, aby rozeznal pravý smysl života, jenž byl zastřen a zfalšován náboženstvími, a aby se oprostil od věrských domněnek. Třebaže nemáme s náboženstvími ani sektami vůbec nic společného, respektujeme právo každého člověka dospívat ke štěstí dle své vlastní víry, přinejmenším tehdy, když z motivu této víry neubližuje svým

spolubližním a když se například jako oklamaný sebevražedný atentátník nepokouší sprovodit ze světa jinověrce proto, že sám žije v idiotické bludné víře, na jejímž základě věří, že na něj v nebi čekají zástupy panen. (Pouze na okraj budiž zmíněno, že vysvětlit přítomnost panen na nebi, které by přece brzy pannami již nebyly, by bylo vskutku obtížné, ale to není předmětem tohoto článku; a do stejné kategorie spadá i představa o věčné harfové hře na nebeských oblacích, jakož i představa o tom, že miliardy zesnulých duší budou sedět u nohou pána boha.) My sami si nárokujeme, že se oblastí víry, iluzí a bludů straníme a že stále pátráme po pravdě za všemi věcmi. Mimoto necháváme lidi participovat na cenných informacích, jež nám předávají vysoce vyspělí lidé z jiných světů (mimozemšťané) přes svého švýcarského prostředníka, »Billyho« Eduarda A. Meiera, a jež nám neobyčejně pomáhají v tom, abychom chápali své postavení ve Vesmíru, vyhýbali se zbytečným chybám a mohli někdy v budoucnu dosáhnout na Zemi míru. A v neposlední řadě, resp. zcela obzvláště je nanejvýš podstatné upozornit na to, že je skutečností, že člověk nežije pouze jedinkrát, aby pak na celou věčnou zmizel do jakéhosi nebe nebo pekla. Poznání, že se my všichni během miliónů let stále znovu inkarnujeme do nového těla, a sice na té planetě, na které zemřeme, je krajně důležité k tomu, abychom pochopili spravedlivý charakter opatření, která navrhuje a která níže vysvětlím. (Viz knihu »Billyho« Meiera jménem »Znovuzrození, život, umírání, smrt a smutek«, ISBN 3-909154-31-X, k dostání na adrese <http://shop.figu.org>; slovensky zde [Znovuzrodenie, život, zomieranie, smrť a smútok – knihana.j.sk](http://shop.figu.org)) Pokud totiž rozpoznáme, že my lidé se budeme po své smrti inkarnovat s novou osobností do nového těla a následně shledáme před sebou ten svět a ty poměry, které jsme přenechali svým dětem a opět i jejich dětem, tak budeme na nutnost opatření nahlížet náhle poněkud odlišně. A skutečnost, že pohlaví člověka nezůstává v běhu různých inkarnací vždy stejné, ale že někdejší muž přijde někdy na svět jako ženská bytost a naopak dřívější ženská bytost jako muž, naladí možná toho či onoho člověka k zamyšlení, pokud jde o otázku soužití muže a ženy a s ním spojovaných očekávání, myšlenkových postojů a jednání, popř. týrání. Kdo se zajímá, může si přečíst informace o nás a o výše uvedených tématech v početných spisech a na internetu (www.figu.org).

Na počátku 90. let 20. století navrhl »Billy« Meier v brožuře FIGU **Přelidnění č. 1** radikální, avšak přesto humánní opatření k tomu, aby bylo lze co možná nejrychleji ovládnout zuřící přelidňování a z něj vzešlé a stále ještě vzcházející zlé následky. Tato opatření, jejichž uplatňováním byly před desítkami tisíc let úspěšně a definitivně vyřešeny problémy s přelidněním na jiných světech, vycházejí ze starých proroků Nokodemiona a Henoka. Radikální návrhy »Billyho« Meiera možná svojí kompaktností mnohé lidi urazily a u toho či onoho člověka možná vyvolaly »vypnutí myšlenkového aparátu« včetně »vnitřního hysterického řevu«, avšak tak tomu může být jen u lidí, jejichž rozum a vědomí odpovědnosti ještě nejsou dostatečně vzdělány, anebo u těch, kteří nemají žádné znalosti o hlubokosáhlých, skrytých hodnotách. Aby si lidé vyplnili tuto mezeru ve vědomostech, je nezbytné, aby byl vysvětlen systém, resp. aby byla detailně vyložena četná s ním spjatá opatření. Přitom musíme pomyslet na to, že nám utíká čas a že během toho, co jste do této textové pasáže četli tento článek, se již opět narodily tisíce dětí. Považme: Zatímco koncem roku 1975 žilo na naší planetě přesně 3 889 992 910 lidí, tak se tento počet mezitím zdvojnásobil (stav k 31. prosinci 2021 = 9 miliard, 248 miliónů, 028 tisíc a 002 lidí¹). Tato čísla, která nám poskytli mimozemští vědci z planety Erra, ukazují, že odhady pozemských »populačních expertů«, které v současnosti (stav k 1. listopadu 2021) vycházejí přibližně ze 7,9 miliardy lidí, jsou o dobrou 1 miliardu a 350 tisíc lidí nižší a že katastrofa přelidnění je ještě mnohem masivnější, než se lidé oficiálně domnívají. A když se podíváme na studii OSN, jež byla zveřejněna na jaře roku 2005 a udávala, že v roce 2050 lze počítat s 9,1 miliardou lidí, tak začíná být zjevné, že časový horizont k dosažení tohoto počtu musí být značně zkrácen.

1 Poznámka FIGU-Studiengruppe: Text obsahuje aktualizované statistiky k roku 2021; pozn. překl.

Pokud nyní níže šířeji vyložím Billyho návrhy, tak je podstatné vědět a povážit, že jím navrhovaná opatření jsou koncipována s tím předpokladem, že musejí být zavedena současně na celém světě a že musejí platit stejně pro všechny země (snad s výjimkou primitivně žijících přírodních národů – pokud nějaké ještě existují –, které žijí soběstačně a nezávisle ve velmi odlehlých oblastech). Kromě zavedení těchto celosvětových opatření je naprosto nutné a nezbytné, aby státní vrchnostáři – tedy politici, vědci, šlechtici, miliardáři a příslušníci duchovenstva atd. – nepožívali vůbec žádných mimořádných práv, ale aby byli bez výjimky postaveni z právního hlediska na roveň se všemi ostatními lidmi. A co je přirozeně rovněž naprosto samozřejmé: Kromě Billym požadovaných ústředních opatření je nezbytné přijmout ještě velký počet dalších, aby bylo možné řešit a vyřešit všechny ty velké problémy a zlořády naší doby. Ale k tomu uvedu na pozdějším místě více.

Vysvětlení k systému

Nejvyšším cílem všech opatření je to, aby se ihned a efektivně zbrzdil růst populace a aby byl neprodleně zastaven, neboť každé další vyčkávání zhoršuje situaci pro obrovské zástupy lidí a prodlužuje dobu, kdy mohou opatření vstoupit v platnost, opatření, jež musejí být tak jako tak někdy přijata, pokud lidé nebudou i nadále skládat ruce v klín a fatalisticky přijímat a tolerovat všechny dopady přelidňování. Účinky vyvolané přelidněním jsou již dlouhou dobu v chodu a budou se ještě zesilovat, neboť podle zákona o příčině a následku bude po stálém drancování dříve či později nutně následovat churavění a smrt. (Pro příklad si uveďme faktum, že člověk, který byl uvězněn ve vzduchotěsně izolované místnosti, v níž je vybaven nadbytkem potravin i vody, zemře dříve či později na nedostatek kyslíku.) Po uplynutí přechodové fáze a poté, co bude počet obyvatelstva setrvávat na vysoké úrovni, což bude způsobeno stárnutím mladých generací a zvýšeným věkem dožití v mnoha zemích, má počet porodů klesat pod úroveň počtu úmrtí, díky čemuž započne snižování počtu populace. Plození potomků bude vázáno na určité podmínky, jež bude nezbytné splňovat. Odstupňovaný systém sedmiletých fází v podobě povolení plození a zastavení porodnosti se bude starat o poměrně prudký brzdný efekt, přičemž budou plně zohledňovány důležité faktory, jako je záchova generací a udržování hospodářských odvětví a školních systémů. Pomocí celosvětové vzdělávací ofenzivy bude ve všech populačních vrstvách všech zemí růst jednak pochopení pro nezbytnost daných opatření a jednak síla k vytrvání a k prodělání přechodové fáze, která povede v běhu vícera století do pokojné budoucnosti.

Opatření

Jak bylo zmíněno v úvodu, účinná opatření proti přelidnění nezačínají u příznaků, nýbrž plně u příčin, tedy u intimní sféry lidí, pohlavního styku mezi mužem a ženou. Jelikož je sexualita v lidském životě přirozená, nemá nikdo právo omezovat druhého člověka v jejím praktikování, stejně jako nemá nikdo právo omezovat druhého člověka v příjmu potravy nebo v nutkání se pohybovat atd. Princip nevměšování se platí i v oblasti pohlavního sebeukájení i ve vztahu k lidem, kteří se cítí být přitahováni stejným pohlavím. Omezení sexuálního vyžívání však musí nastat tam, kde je omezováno volní rozhodnutí jiného člověka, je-li přímo či nepřímo ohrožováno zdraví a svoboda spolubižníků a je-li poznamenáván zdravý psychický vývoj dětí. V souvislosti se zavedením opatření na zastavení populačního růstu to znamená, že bude lidem stejně jako dříve ponecháno na vůli pěstovat se svými přáteli a známými vztahy, jež budou zahrnovat sexuální úkony, pokud tyto vztahy zúčastnění partneři navážou dobrovolně a pokud z nich nebudou vznikat nepovolená těhotenství.

Pokud se nějaký pár (muž a žena) našel a spojil v lásce (zda obratem nebo po ztroskotaných pokusech není podstatné) a pokud mají oba dva přání zplodit vlastní dítě, tak se musejí podrobit následující proceduře: Podají žádost na úřady a nechají si svůj svazek státně registrovat. Přitom je nezbytné, aby byli oba manželé ve svém rozhodnutí naprosto svobodní a aby nebyli ovlivněni třetími osobami, nějakými externími tradicemi a tlaky, popřípadě represemi. Minimální věk pro

podání žádosti o registraci činí 25 let pro ženu a 30 let pro muže. (Rozhodující je rok, v němž se člověk narodil. Pro ženu, která přišla na svět 31. prosince roku 2000, platí jako nejdřívější možný termín pro podání žádosti o registraci 1. leden 2025. Pokud se narodila o den později, 1. ledna 2001, platí jako nejdřívější termín 1. leden 2026.) Uvedený věkový rozdíl mezi mužem a ženou plyne ze skutečnosti, že proces jejich psychického dozrávání probíhá různě rychle. (Je zajímavé konstatovat, že lidé ve Švýcarsku se mezitím žení a vdávají průměrně v této věkové oblasti.) Kromě toho jsou věkové hranice stanoveny vědomě do této výše proto, aby měli lidé dostatek času k tomu, aby si osvojili jedno nebo vícero povolání, aby si vyjasnili směr své další životní cesty a aby všeobecně uzavřeli proces svého dospívání. Navíc tak mají oba partneři po vícero let čas k tomu, aby začali být výdělečně činní a aby si naspořili dostatek peněz za tím účelem, aby si vytvořili dobré materiální startovní podmínky pro rodinu, kterou chtějí založit. Zda si nechají svůj svazek následně ještě potvrdit nějakým církevním kultem, to je ponecháno na jejich svobodném uvážení, avšak musí být zajištěno, aby ani v tomto ohledu nebyl vyvíjen vůbec žádný nátlak nebo tíživé naléhání. Ve třech letech, jež budou následovat po svatbě, má manželský pár povinnost se intenzivně věnovat vývoji svého partnerství, připravovat se na náročnou rodičovskou roli a vybudovat si domov (= společný byt), což jsou všechno nezbytné předpoklady k tomu, aby svému plánovanému dítěti poskytl největší možnou šanci k tomu, aby mohlo vyrůstat ve hmotném zabezpečení a láskyplném prostředí. Po uplynutí těchto tří let dosáhnou oba partneři takzvaného věku plození potomstva (pro ženy činí 28 let, pro muže 33 let) a mají právo podat státu žádost o svolení ke zplození dítěte. Přitom musejí splňovat předpoklady pro plození potomstva, jež vysvětlují zde:

- ◆ Oba manželští partneři využili svůj čas a dospěli ke vzájemnému poznání, že se k sobě skutečně hodí, že se milují a že chtějí vést svůj další život společně.
- ◆ Oba disponují dobrou pověstí, což kupříkladu značí, že jsou pracovití, že nehospodaří na základě zadlužování, že neprovozují kurevnictví, že nepáchají kriminální činy a že se ani neoddávají parazitismu (= že netahají spolubližním ani státu peníze z kapes).
- ◆ Manželský pár prokáže svoji samostatnost tím, že se nejpozději v době svatby odpoutá od obou rodičovských domů, což znamená, že si založí svůj vlastní domov, resp. domácnost a že žije pospolu pod jednou střechou. Manželé se musejí učit činit všechna rozhodnutí samostatně, popř. společně, a jsou vyzváni k tomu, aby odmítli jakýkoliv typ vměšování ze strany příbuzných, včetně rodičů. Tato samostatnost a odpoutanost od rodičovského domu tvoří základní předpoklad pro to, aby se mohlo vyvíjet pravé, zdravé a dlouhodobé manželství. To ale přirozeně neznamená, že pár nesmí pěstovat kontakty s rodiči, prarodiči a sourozenci atd. nebo že je nesmí požádat o radu.

Je všeobecně uznávaným faktem, že zkušenosti z prvních let života jsou pro člověka silně určující a že zanedbávání, resp. chybné zacházení v tomto období může být v pozdějších letech už jen stěží korigováno, anebo už jen velmi obtížně, což má pro děti a opět i jejich děti zlé následky – a proto cítí člověk, jenž si uvědomuje svoji odpovědnost, povinnost se před zplozením dítěte dobře připravit na svůj nadcházející náročný úkol. To mimo jiné znamená, že se nastávající rodiče musejí ještě před zplozením dítěte intenzivně zaobírat základy výchovy dětí, což také značí, že se musejí cvičit v sebevýchově. To může kupříkladu znamenat, že budou zpracovávat svůj sklon k prchlivosti, nebo že budou bojovat se svým bolestíinstvím atd. Krom toho musí mezi nastávajícími rodiči existovat přinejmenším náznak pravé lásky, protože díky ní je vysoce pravděpodobné, že rodina bude mít stálost a že bude budoucímu, novému pozemšťanovi skýtat bezpečí a jistotu.

Jeden další podstatný aspekt schopnosti vychovávat děti spočívá v tom, aby oba partneři disponovali minimálním školním vzděláním, jež probíhalo minimálně šest let, a aby alespoň jeden z nich uměl dobře číst a psát. Oba musejí ovládat hlavní jazyk země, v níž bydlejí nebo chtějí bydlet. To je naprosto nezbytné k dobré integraci a také k porozumění kulturním, společensko-politickým

a sociálním danostem v místě bydliště, popř. v domovské zemi. S výjimkou pranárodů, o nichž jsem se výše zmínil, nesmí být v dnešní době již dovoleno, aby děti plodili negramotní lidé, což mimochodem v mnoha zemích výrazně pozitivně změní osud žen!

Jelikož každý člověk má při svém narození Tvořivé právo na to, aby jeho tělo, psychika a vědomí byly zdravé, znamená to, že dítě má nárok na rodiče, kteří se před jeho zplozením vyhýbali a po jeho zplození budou vyhýbat všemu, co by jej jako člověka rostoucího v mateřském lůně a i později mohlo poškozovat. Plnit toto základní právo při narození tedy logicky znamená, že člověk ve věku, v němž je schopen se rozmnožovat, nemá neomezené právo na vlastní děti, a to nezávisle na tom, zda vládne přelidnění, či nikoliv. Z toho plyne, že k plození potomstva musí člověk splňovat jisté konkrétní podmínky, přičemž níže uvedu šest s nimi souvisejících nejdůležitějších předpokladů:

- 1) Doklad vysoké pravděpodobnosti toho, že rodič dokáže zajistit potravu, finance, byt a sobě vlastní práci atd., aby rodina nestrádala, neboť jeden z rodičů se musí dítěti věnovat na plný úvazek, přinejmenším v prvních letech (k čemuž se v první řadě, z biologicko-psychologických důvodů, hodí matka).
- 2) Doklad obou partnerů o tom, že netrpí ani psychickou nemocí (např. depresí a/nebo mánií, to jest takzvanou bipolární poruchou), ani takzvanou duševní nemocí (nemoc vědomí, kupř. schizofrenie), a ani degenerativní chorobou (např. počínající demencí).
- 3) Doklad o tom, že oba partneři nejsou po stránce svého intelektu a vědomí atd. tak omezení, že jsou schopni vést samostatný život jen s výraznou pomocí spolubližních (což je žel, mimo jiné, případ mnohých lidí, kteří musejí snášet svůj osud jako duševně postižení, resp. jako osoby postižené ve vědomí).
- 4) Doklad, že ani jeden z partnerů netrpí dědičnou nemocí, která by se mohla geneticky přenést na dítě, jako např. hemofilii (poruchou srážlivosti krve), cystickou fibrózou, svalovou dystrofií atd. Za tímto účelem je nutno stále podporovat lékařský a genetickotechnologický výzkum, jednak proto, aby bylo možné díky němu tvořit stále lepší a detailnější diagnózy, a jednak proto, aby byly vyvíjeny stále lepší léčivé přípravky a metody k tomu, aby byly škodlivé/nemocné geny vyřazeny z funkce nebo opraveny.
- 5) Doklad, že partner během posledních tří (lépe sedmi) let netrpěl závislostí, která by poškozovala zárodek, což musí být v oněch třech letech po svatbě prověřováno pravidelnými odběry vzorků krve. K těmto návykovým prostředkům patří alkohol, heroin, marihuana a syntetické drogy, ale také nikotin, jisté léky, anabolika a dopingové látky. Manželé, muž i žena, si musejí uvědomovat, že se musejí před plozením, a žena také během těhotenství, plně zříci požívání alkoholu, protože alkohol prokazatelně, více či méně, poškozuje dědičnou substanci a embryo, resp. zárodek.
- 6) Doklad, že manželští partneři nepříslušejí k extremistickým nebo státu nepřátelským skupinám, neboť příslušníci takových skupin nejsou kvůli povaze svých myšlenek schopni poskytovat dětem neutrální výchovu. Nejsou schopni rozpoznat, popř. uznat smysl a nezbytnost zákona a pořádku a nechat své děti vyrůstat ve svobodné, neutrální a samostatně myslící lidi a státní občany.

Totéž platí pro lidi, kteří náležejí k sektám atd., jež označují život, popř. hodnotu jiných lidí za nižší kvůli barvě jejich pleti, víře, rasové příslušnosti atd., resp. jež se samy povyšují nad zbytek lidského zástupu (protože jsou údajně »vyvoleny«), připisují si mimořádný status a/nebo propagují násilí, jímž míří proti spolubližním.

Všechny tyto výše zmíněné podmínky musejí svědomitě prověřovat státní orgány (s pomocí školených a charakterově bezvadných úředních zástupců, kteří mají vlastní zkušenost s rodičovstvím, popř. s výchovou dětí), a sice **neutrálním** způsobem a bez přijímání úplatků / korupce, bez strýčkování (nepotismu) a rasové diskriminace atd., a při úplném splnění podmínek musejí následně vydat povolení k plození. Tím získá manželský pár povolení k tomu, aby zplodil maximálně tři potomky, přičemž toto povolení se váže na existenci aktuálního manželství. Počet maximálně tří potomků (a/nebo adoptivních dětí, resp. svěřenců) zaručuje, aby všechny děti v jedné rodině dostávaly dostatečnou pozornost a náklonnost, přičemž je samozřejmě nutné dbát na to, aby nebyly opečovávány přehnaně a rozmazlovány. Krom toho je pro psychický vývoj dětí výhodné, když mohou vyrůstat se svými vrstevníky, ať už ve vlastní rodině, nebo v bližším okolí. Na názor, že k redukci populace může vést pouze jednodětné nebo dvoudětné manželství a že povolení tří dětí na manželství je v rozporu s dosahováním kýženého cíle, je nutno namítnout, že počet tří dětí na manželství bude využit jen v relativně vzácných případech, protože mnozí lidé nebudou chtít mít více než jedno nebo dvě děti, resp. protože mnozí jednoduše nesplní dané podmínky. Mimoto je žádoucí, aby rodiče, kteří disponují k výchově dětí velmi dobrými schopnostmi a kapacitami, mohli dát příležitost vyrůstat v lásce a bezpečí více než jednomu dítěti.

Jelikož budeme na Zemi prozatím muset počítat s jistou křivkou rozvodovosti – a to navzdory výše uvedeným podrobným úředním objasněním, nebo proto, že manželští partneři budou i nadále umírat –, bude tomu tak, že rozvedení, popř. ovdovělí partneři budou chtít vstoupit do nového manželství, což bude spojeno s přáním mít dítě. Z toho důvodu nezůstává limit tří potomků omezen na jedno manželství, nýbrž platí pro jednu ženu. Přitom je jasné, že dvojčata, nebo dokonce trojčata, se počítají jednotlivě, takže žena, která porodí trojčata, dosáhne finálního počtu potomků a nesmí počít další děti. A rovněž je jasné i to, že při uzavření nového manželství musejí partneři absolvovat tříletou zkušební dobu s veškerými s ní spojenými požadavky, dříve než budou smět zplodit dalšího potomka.

Rovněž je nutno počítat i s tím – což působí stále čtenějším manželským partnerům zármutek –, že roste počet případů neplodnosti muže i ženy. Můžeme skutečně hovořit o tom, že se příroda začala bránit přelidnění a s ním spojeným destrukcím i v oblasti lidského rozmnožování. Samozřejmě se to neděje tak, že by se naše planeta v personifikované podobě symbolicky škrábala na těle, protože se lidské davy (města) a průmyslové oblasti rozšiřují po planetě jako kožní vředy; a rovněž se to neděje z příkazu jakéhosi Boha. Tato obrana je mnohem spíše přirozeným důsledkem zákona o příčině a následku a vyvolává ji rostoucí otravování životního prostředí a potravy chemikáliemi, elektrovlnami/elektrosmogem a radioaktivitou atd.

Bylo by přirozeně protismyslné zavést celosvětovou kontrolu porodnosti a současně se pokoušet s velkým lékařským nasazením a velkou psychickou námahou překonávat problémy spojené s neplodností, jako například plozením ve zkumavce. Umělá oplodnění je nutno zakázat, a opatření na podporu plodnosti by se měla omezovat na přírodní metody, jako je kupř. zdravá strava, vyhýbání se stresu, snižování teploty varlat a umenšování zátěže způsobované zářením atd. Páry, jimž se nepodaří dosáhnout těhotenství, by tento fakt měly snášet s rozvahou a psychickým klidem, neboť život je i bez vlastních dětí naprosto životahodný. Krom toho mají neplodné páry, jež disponují svolením k plození potomstva, možnost vzít si do péče, resp. adoptovat cizí dítě. Především v počáteční a přechodné době po zavedení takovýchto opatření na zastavení porodnosti a kvůli trestním opatřením s nimi spojeným (viz níže) bude jistě existovat mnoho dětí, které budou odkázány na láskyplné přijetí pěstounskými rodiči. Že musí zůstat zakázáno ostudné náhradní mateřství², které dítě degraduje na zboží, to se rozumí samo sebou. Ohledně adopce a místa

2 *Náhradní mateřství* neboli *surogační mateřství* je situace, kdy je embryo biologických rodičů implantováno do dělohy náhradní matky. Pokud žena nemůže ze závažných zdravotních důvodů donosit a porodit dítě, může ho za ni donosit tzv. náhradní matka; pozn. překl.

pečování je nutno ještě zmínit, že adoptované děti mají vždy, pokud možno, zůstat ve své vlastní zemi / svém vlastním kulturním okruhu, kde se o ně mají starat lidé téže rasy a mentality.

Tím se nyní dostáváme k již zmiňovanému systému zastavení porodnosti. Limit tří dětí na jednu ženu je kombinován s fázemi trvajících sedm let, v nichž je, popř. není povoleno plodit potomstvo. Nehledě na to, že již samotné podmínky plození potomstva budou představovat velkou změnu v dosavadním chápání svobody a že budou spojeny s velkými psychologickými problémy a učebními výkony, tak tyto 7leté cykly nemohou přinejmenším v první fázi svého zavedení probíhat současně, ale musejí být odstupňovány, neboť sociální a hospodářské problémy by jinak byly příliš velké. Kdyby se totiž během sedmi let na celém světě již nerodily žádné děti, tak by zanikla celá ekonomická odvětví a vytratilo by se četné know-how (viz učitelská povolání, vzdělání, produkty pro malé děti, porodní oddělení / porodní asistentky atd.) Z tohoto důvodu by zavedení, resp. provádění fází zastavení porodnosti mělo probíhat odstupňovaně. Varianta, která je navrhována v [brožuře FIGU Přelidnění č. 3](#) v tom smyslu, že povolení plození potomstva by se mohlo vázat na první písmeno příjmení, by byla patrně spojena s příliš velkou administrativní zátěží a příliš velkými nejistotami. Mnohem jednodušeji a po stránce administrativy racionálněji by se dalo praktikovat následující odstupňování, popř. aplikování:

Povolení k plození se bude vázat na datum narození ženy. Přitom budou ženy rozděleny do dvou kategorií: V první budou ženy, jež se narodily v lichý den, např. 1., 17. či 31. dne v měsíci, zatímco v druhé budou ženy narozené v den sudý, např. 2., 18. či 30. dne v měsíci. (Byl by ale možný i kabalistický výpočet, totiž ve smyslu ciferného součtu čísla narození a jeho redukce na číslo jediné. Příklad: $31 = 3 + 1 = 4$.) Tento systém předpokládá, aby veškeré porody byly na planetě korektně registrovány a aby bylo každému dítěti přiděleno přesné datum narození.

Od doby zavedení celosvětových opatření na zastavení porodnosti se střídají 7leté fáze povolení a zákazu plození. Příklad: 1. ledna 2015 obdrží manželské páry, v nichž manželka vykazuje sudé číslo narození, na dobu sedmi let povolení zplodit jedno až tři děti. 31. prosince 2021 toto právo zaniká, načež jsou na řadě manželky, které vykazují liché číslo narození, a které tedy obdrží povolení platné po dobu následujících sedmi let. (Doba využití sedmileté periody se samozřejmě snižuje podle data svatby a data obdržení povolení plození.) Tyto sedmileté cykly se opakují tak dlouho, dokud počet pozemské populace neklesne na cílovou hodnotu. Poté budou zůstat v platnosti podmínky pro plození potomstva, avšak sedmiletý cyklus odpadne.

To, že bude systém vystavěn na číslu narození, bude zaručovat spravedlnost pro všechny lidi, i když budou důsledky kvůli zmiňovanému odstupňování přirozeně rozdílné. V každém případě bude mít ale žena možnost, aby otěhotněla nejpozději od svého 35. roku, za předpokladu, že svatba proběhla dostatečně brzy a že přišlo dostatečně brzy povolení k plození. Dojde-li následně k porodu dítěte, tak je přání mít dítě považováno za splněné, pokud kojeneček nezemře během šesti měsíců po narození přirozenou smrtí. (Při této příležitosti budiž zmíněno, že je pro ženu zdravotně prospěšné, aby mezi jednotlivými porody dodržovala dobu asi tří let na regeneraci.) Díky tomu, že bude mít manželský pár v »nejvýhodnějším« případě k dispozici sedm celých let k tomu, aby zplodil jedno či několik dětí, odpadne mnoho stresu, který negativně ovlivňuje jak schopnost početí, tak kvalitu života.

Zavedení opatření na zastavení porodnosti nebude všude pochopitelně vyvolávat ryzí radost, neboť to přece pro velmi četné lidi bude znamenat, že zůstanou po celou dobu svého života bezdětní. Počet těch, kteří se tomu budou vzpírat, bude velký, neboť ještě po dlouhou dobu nebudeme moci předpokládat, že v pozemšťanech bude výraznou měrou zakotveno vědomí odpovědnosti, soucit, logické myšlení, prozíravost, oproštěnost od nábožensko-sektářských tlaků a mírumilovnost. Rovněž vysoký bude i počet těch, kteří budou zastávat názor, že na základě své společenské či politické pozice, svých velkých majetkových hodnot, svého šlechtického původu či náboženské

vyvolenosti atd. mají právo na výjimečné regulace, a ti se budou i pokoušet si toto své údajné právo nárokovat. Této nespravedlnosti, kterou lze předvídat, musí být od počátku rigorózně učiněna přítrž. Z toho důvodu musí být zavedení opatření na zastavení porodnosti provázeno patřičně tvrdými, ale spravedlivými trestními ustanoveními, jež je nutno oznamovat všem lidem a důsledně aplikovat.

Ale dříve než se k oněm trestním opatřením dostanu, bych rád uvedl na zamyšlenou ještě dva poznatky a jeden požadavek:

- ◆ Po úspěšném zavedení ustanovení ve věci plození potomstva se už nebudou rodit nechtěné děti a již se nebudou stávat takzvané »nehody« v tomto ohledu.
- ◆ Každé dítě bude mít záruku, že bylo přinejmenším na počátku svého života chtěné.
- ◆ Každé dítě má právo vědět, kdo je jeho biologický otec. Tuto znalost mu matka nesmí upírat, a proto je nutno dědičnou substanci každého novorozence porovnat se substancí jeho rodičů.

Regulační, popř. trestní opatření

Nedodržování globálně zavedených opatření na zastavení porodnosti bude ukazovat, že se provinilci ani za mák nestarají o dlouhodobé blaho dětí a opět i jejich dětí a že žijí podle hloupého výroku: »Po mně potopa.« Takoví lidé budou svým nepochopením dokazovat, že nedisponují nezbytným vědomím odpovědnosti, které je potřebné a nutné ke zdravé výchově potomstva.

Nastane-li případ, že žena porodí dítě bez nezbytného povolení, tak bude nutné jí toto dítě po porodu odebrat a uvést jej pod záštitu pěstounských rodičů, resp. jej nechat adoptovat. Vinná žena a zploditel dítěte budou sterilizováni a podle situace povinováni zaplatit pokutu až ve výši 10 ročních mezd, na kterou budou muset tvrdě pracovat po mnoho let. Tato peněžní pokuta bude jednak využívána k tomu, aby byli finančně podporováni pěstounští rodiče, resp. aby se pro ilegálně zplozené dítě naspořil kapitál, a jednak bude sloužit k otevření státního fondu, z nějž budou poskytovány platby za tím účelem, aby se obecně mírnily nouzové situace v souvislosti s opatřeními na zastavení porodnosti. Samozřejmě bude nutné takováto provinění proti daným opatřením detailně zkoumat, aby bylo možné se vyvarovat nespravedlností. A tak bude také povinností každé ženy, aby se ihned a včas nahlásila úřadům, pokud zjistí, že nedovoleně otěhotněla, a to proto, aby mohla své těhotenství v časném stadiu přerušit. Bude-li schopna věrohodně doložit, že selhal její antikoncepční prostředek nebo že byla znásilněna (což musí být neprodleně nahlášeno), tak se vyhne závažným opatřením (ovšem jen při prvním porušení).

Okolnost, že tíži povinnosti nese ve vztahu k opatřením na zastavení porodnosti zvláště žena, vyplývá z toho, že právě ona otěhotňuje, nikoliv muž. To pro ni ale současně znamená, že záleží pouze a výlučně na jejím uvážení a rozhodnutí, zda chce, nebo nechce otěhotnět, či zda bude, nebo nebude chtít potratit. Není-li podle zákona plnoletá, tak spočívá rozhodnutí na osobách oprávněných ji vychovávat, avšak dotyčná mladistvá musí být přiměřeně vyslechnuta.

Viníci, kteří se dopustili znásilnění (ať jsou to muži či ženy) a nuceného sexuálního zneužívání (pod pojem znásilnění spadá sexuální zneužívání dětí a zneužívání lidí jako sexuálních otroků), musejí být sterilizováni a vyloučeni ze společnosti. Totéž opatření platí pro sodomisty (zoofily), a to jak pro muže, tak pro ženy, kteří k uspokojování svého pohlavního pudu zneužívají zvířata.

Jelikož je porušování ustanovení ve věci opatření na zastavení porodnosti spojeno s drakonickými tresty, je povinností všech států, aby dávaly lidem k dispozici dostatečně spolehlivé a účinné antikoncepční prostředky a řádně je školily v jejich používání. Aby bylo možné kontrolovat dodržování opatření, je navíc každá dívka a žena ve věku, v němž je schopna rodit, povinována podrobovat se alespoň každé tři měsíce těhotenskému testu. To platí i pro ženy, které sice disponují povolením k plození potomstva, ale nacházejí se v 7leté fázi, v níž těhotenství není dovoleno. Pokud těhotenský test dopadne pozitivně, tak je nutné buď neprodleně provést potrat, anebo – jak

bylo zmíněno – umístit dítě do cizí péče. V rámci opatření proti přelidnění představuje potrat akt nouzové sebeobranu a není považován na vraždu, avšak za vraždu by naopak považován byl, kdyby např. žena potratila svůj zárodek proto, že má nežádané pohlaví (= zpravidla je nežádané to ženské!).

Jak dál?

Vezměme si tento příklad: Nějaký stát se nesmírně zadluhuje (což se žel na Zemi děje v případě mnoha států), přičemž mu při ročním splácení obrovských úroků z dluhů zbývají už jen stěží peníze na to, aby bránil růstu dluhové hory, natož aby ji pomalu odbourával – a právě tak se mají věci s přelidněním. Čím vyšší je totiž počet lidí, tím déle bude trvat, než se provede jeho snížení na zdravou, únosnou míru. I při globálním zavedení opatření na zastavení porodnosti podle metody FIGU, která představuje »expresní metodu«, by tedy stále ještě uplynulo několik staletí, než by se pozemská populace zredukovala na půl miliardy, jež by byla pro planetu optimální. A když už hovoříme o »zavedení«: Šance, že by se na celém světě opatření na zastavení porodnosti vůbec zavedla a realizovala, je žel prozatím prakticky nulová. Nejsou patrné vůbec žádné známky toho, že by vládnoucí činitelé Země nebo převážná část národů projevili v nejbližší době pochopení a odvahu k tomu, aby problém přelidnění uchopili za kořen a provedli účinné zastavení porodnosti (ať už pomocí metody FIGU nebo pomocí nějakého jiného systému). Že by takováto opatření mohla být zavedena izolovaně, to je tak jako tak nemyslitelné, neboť je nutno přijmout a provádět i vysoký počet doprovodných opatření. Uvést a do detailu vysvětlit je všechny by překročilo rámeček tohoto článku, což ale neznamená, že bychom to v pozdější době nemohli dohnat. Přesto mají být ale zmíněny některé body a úkoly, abychom ukázali, že je nutno odvést ještě nesmírně mnoho myšlenkové a osvětové práce a že před námi stojí úkol, v porovnání s nímž vypadá i Marshallův plán, prováděný po druhé světové válce, jako bagatela.

Následující výčet není ani kompletní, ani řazený podle priority. Všechny body jsou stejně důležité a je nutno je úspěšně realizovat.

1. Organizace Spojených národů (OSN) musí být nahrazena novou organizací, v níž budou mít všechny země tatáž práva a povinnosti a jejíž zástupci budou voleni přímo tím kterým národem.
2. Rada bezpečnosti, v níž mají některé velmoci právo veta, musí být odstraněna.
3. Musí být vytvořeno multinárodní mírové bojové vojsko, jež bude utvořeno z vojáků všech zemí. Tyto bojové oddíly mají disponovat (kromě policejních sil v jednotlivých zemích) zbraňovým monopolem a mají sestávat výhradně z lidí, kteří budou zavázáni k vysokým etickým hodnotám. Mají podléhat velení, které bude zvoleno organizací následující po OSN a která bude disponovat jasně načrtnutými pravomocemi a úkoly. (Další informace k tomuto tématu naleznete v různých článcích od členů FIGU.)
4. V návaznosti na to musejí být zrušeny veškeré armády všech zemí. V jednotlivých zemích mají zůstat pouze policejní složky k zajišťování lokálního pořádku a zákonů.
5. Všechny zbraně hromadného ničení musejí být neprodleně zlikvidovány.
6. Při vývoji zbraní je nutné do budoucna dbát jednak na to, aby je mohli obsluhovat pouze jejich vlastníci (viz kódování, popř. nastavení zbraně na individuální kmit osobnosti), a jednak na to, aby disponovaly dodatečnou funkcí, která by umožňovala zneškodnit osoby, aniž by byly usmrceny.
7. Pozemské trestní systémy musejí být sjednoceny a odděleny od náboženstev. Trest smrti musí být odstraněn a musejí být vyčleněny zóny (např. ostrovy, odlehlé oblasti), na něž budou deportováni trestanci, a sice odstupňovaně podle závažnosti svých zločinů a izolovaně od opačného pohlaví, a kde budou muset případ od případu setrávat po zbytek svého života,

aniž by měli možnost se úspěšně pokusit o útěk. Trestanci musejí být zabezpečeni školicím materiálem a musejí disponovat přístroji atd., aby si mohli sami zabezpečovat své živobytí. Setkávání trestanců s dozorci i nevinnými atd. je nutno znemožnit.

8. Je nutno zrušit všechny politické a náboženské strany, a do vlád budou smět být voleny už jen charakterově bezproblémové a schopné osoby. Mají to být lidé, kteří budou mít na zřeteli blaho země a celkovou společnost občanek a občanů a kteří nebudou lačnit po moci a bohatství.
9. Členové vlády budou voleni přímo lidem na dobu vykonávání úřadu trvající minimálně 20 let, s možností opětovného zvolení. Tímto způsobem začne být možné provozovat dlouhodobou politiku a nebude nutné každé čtyři roky plýtvat zbytečně energií na volební boje, popř. volby.
10. Je nutno ve všech zemích přísně oddělit stát od církve/náboženství. Výdaje na náboženství (provoz kostelů, synagog, chrámů a mešit a vyplácení mezd farářům atd.) musejí hradit výlučně sami dotyční věřící.
11. Musejí být vzděláni odborníci a vytvořena grémia, kteří si osvojí nezbytné odborné vědomosti v praktické psychologii, Učení Tvořivé energie, výchovných vědách, etice, zdravotní péči atd., aby následně poučovali nastávající rodiče, děti a celý národ a aby mohli tvořit posudky v souvislosti s udílením povolení ve věci plození potomstva.
12. Úsilí vedoucí ke zkoumání alternativních zdrojů energie, např. ve smyslu napojení se na nevyčerpatelnou elektronovou energii a jejího využívání, je nutno podporovat s vysokou prioritou.
13. Musí být podporován genetický výzkum, zejména ohledně prenatální diagnostiky, aby začalo být možné čím dál časněji rozpoznávat, popř. léčit choroby a defekty v embryu, resp. v zárodečném plodu, a aby mohlo být ve vysoké míře zajišťováno, že budou spatřovat světlo světa už jen zdravé děti.
14. Genetickou technologii je nutno podporovat i v oblasti lidského zdraví a potravinářství, aby kupříkladu začalo být množné pěstovat maso ekvivalentní ke zvířecímu a aby hromadné chovy zvířat náležely jedné minulosti a lidé byli i přesto zásobováni živočišnými proteiny, jež jsou nezbytné ke zdravému vývoji.
15. Lidem závislým musí být ze strany státu pomáháno. To rovněž nutně předpokládá, aby byly mravy a obyčeje celých národů ve věci nadužívání alkoholu a drog (viz opium, listy koky atd.) přetvořeny do pozitivních směrů, jako např. v Rusku nebo zemích Jižní Ameriky.
16. Ve vztahu k činnostem, jež jsou podstatné z hlediska bezpečnosti, a k používání dopravních prostředků atd. platí nulová tolerance, pokud jde o konzumaci drog a alkoholu. Trestné činy, jež byly spáchány pod vlivem alkoholu a/nebo drog, nesmějí být hodnoceny a trestány mírněji, nýbrž naopak přísněji.
17. Obřezávání dívek a žen je nutno neprodleně zrušit.
18. Kvůli rostoucímu stárnutí populace a rozšířenému absentování potomstva v příbuzenstvu se dosavadní systémy důchodového zabezpečení dostávají do těžkostí, ba se dokonce rozkolísávají. Proto je úkolem státu a zejména sociálního společenství, aby starým lidem garantovaly důstojný život. To probíhá mimo jiné na základě »povinnosti dobrovolnické pomoci«, pokud je státní systém kvůli nedostatku příjemců mzdy atd. a jejich odvodů přetížen.
19. Je nutno zastavit přistěhovalectví – jehož cílem má být zvýšení počtu plátců odvodů na důchody – mladých pracovních sil z chudých zemí do zemí vyspělejších s přestárlou populační strukturou.

20. Pokud přijdou lidé ze zemí s prahovou ekonomikou za účelem vzdělávání do průmyslových národů (na univerzity atd.), tak se musejí po dokončení svého vzdělání vrátit zpět do svých domovských zemí, aby přispívali k jejich rozvoji. To platí rovněž i pro utečence, kteří v případě osobního (= individuálně na ně vztáženého) ohrožení života smějí sice v nějaké jiné zemi nalézt útočiště, avšak musejí se ihned vrátit zpět, až jejich osobní ohrožení pomine.
21. Je nutno ukončit pomoc při hladovění, to jest dodávání potravin do oblastí, jež jsou přelidněné.
22. Mezinárodní pomoc, nebo pomoc zcela obecně, se musí stále zakládat na mottu »pomoc ku svépomoci«.
23. Musejí být produkovány naprosto bezpečné antikoncepční prostředky, které jednak nebudou mít škodlivé zdravotní následky a jednak budou snadno použitelné a kontrolovatelné.
24. Děti musejí být již před dosažením schopnosti plodit, popř. počít, osvětově vzdělávány v používání antikoncepčních prostředků a v otázce nezbytných předpokladů plození potomstva.
25. Oblasti a státy, v nichž nebude používání antikoncepčních prostředků masivně podporováno a v nichž nebudou probíhat účinné osvětové kampaně, nebudou dostávat od třetích států ani finanční, ani hospodářskou pomoc.
26. Je nutno se vyvarovat míšení národních skupin a ras ve velkém měřítku. Nedůstojnému »importu« manželských partnerů z cizích kultur musí být zabráněno.
27. Každá země je povinována, aby se na svém území sama starala o pořádek, a pokud tak nebude činit, měla by nést patřičné následky.
28. Těžba zdrojů (kovů, rud, ropy atd.) musí probíhat tak šetrně k životnímu prostředí, jak to jen bude možné, a je nutno se starat o to, aby se za ně platila spravedlivá cena, jež bude odpovídat kupní síle kupujícího (dané země). Výnos musí jít k dobru přímo dotyčné populaci, kupříkladu ve prospěch budování vzdělávacího systému.
29. Korupční či zkorumpované režimy je nutno izolovat a zbavit moci.
30. Všichni obyvatelé zemí se musejí věnovat výdělečné práci (s výjimkou matek nezletilých dětí či matek dětí nemocných, popř. postižených) a musejí si sami vydělávat na své živobytí. Pokud toho kvůli nezaměstnanosti (nemožnosti vykonávat placenou práci) nebudou schopni, tak musejí dotyční vykonávat nějakou službu pro obecnou společnost (např. pečování o staré, čisticí práce ve městě a na venkově, podpora spolubližních, kteří kvůli svým neduhům a chorobám atd. nejsou schopni postarat se o své vlastní živobytí atd.). Kdo se bude zdráhat, ačkoliv by takové práce byl schopen, tomu nebude stát vyplácet žádné peníze, ale bude dostávat pouze naturální dávky, aby si mohl zajistit stravu a nejjednodušší ubytování (ve smyslu takzvané pomoci pro přežití).
31. Mzdová politika musí být spravedlivá; úroveň mezd je nutno omezit zastropováním. Každý člověk musí mít možnost samostatně se starat o své životní zabezpečení, bude-li vyvíjet své plné pracovní nasazení a projevovat dobrou snahu.
32. Lidé musejí být osvětově vzděláváni o tom, že časté střídání sexuálních partnerů s sebou nese závažná zdravotní rizika, jak se jasně ukazuje na příkladu šíření nemoci aids. Velkou měrou tím pak trpí děti, buď proto, že samy onemocní, nebo proto, že se nemocné narodí či se z nich stanou sirotci. Přání zdecimovat lidstvo šířením smrtících chorob může sice zdánlivě plnit účel, avšak je z lidského hlediska absolutně zavrženíhodné. Redukce lidské populace smí probíhat výhradně a pouze na bázi pochopení a rozumu.
33. Má základní význam poučovat lidstvo o hodnotách Učení Tvořivé energie a o poznatcích s ním spojených, neboť dokud budou lidé podléhat bludným naukám náboženstev, dotud bude stěžít

možné, aby byla v jednotlivých zemích přijata ta správná a trvale působná opatření. Ani mír mezi lidmi a národy nebude možný, dokud budou náboženstva udržovat lidi v nesamostatnosti a v závislosti na sobě, resp. na svých bozích.

34. Jelikož jsou spisy Učení Tvořivé energie vědomě sepsány v německém jazyce, protože v žádné jiné pozemské řeči nelze všechny jemné významové odstíny vysvětlit tak precizně jako v němčině, tak má být německý jazyk pozvednut na všeobecně platnou světovou řeč, vedle níž mají být všechny ostatní, dosavadní řeči samozřejmě nadále zachovány a pěstovány.

Tolik tedy krátký výčet opatření, jež jsou všechna nezbytná k tomu, aby bylo možno boj proti přelidněnosti úspěšně a humánně provádět. Jedná se o velmi hutný seznam, za nímž se skrývá velký počet myšlenkových a činnostních kroků, což nevyhnutelně vede k otázce: »A kde, resp. s čím máme začít?« – Inu, již od nepaměti i po všechnu budoucnost je a zůstává úkolem každého jednotlivého, rozumného a odpovědného člověka, aby se změnou a zlepšením každého druhu začal sám u sebe. Každý člověk, jenž rozpoznal naléhavou povahu a nebezpečnost problému přelidnění, je vyzván k tomu, aby podle nejlepších schopností a dovedností dodržoval námi navrhovaná opatření (s výjimkou 7letého cyklu). Tato výzva je určena zejména i všem lidem, kteří působí v odpovědných a rozhodujících pozicích, aby si uvědomili svoji odpovědnost a působili tak, aby pochopení pro opatření na zastavení porodnosti neustále rostlo.

Považme: S úbytkem každé miliardy lidí roste kvalita života, a při pochopení toho, že ona celosvětová a dlouhodobá opatření jsou nezbytná, roste i šance, že se ve světovém společenství bude vyvíjet pocit vzájemné sounáležitosti. Ve světě bez přelidněnosti se budou lidé opět těšit z toho, že potkají své spolubližní, protože již nebudou žít v masových zástupech nad sebou a vedle sebe jako včely v úlech a protože již nebudou lhostejní k nouzím a starostem svých bližních.

Pozemští lidé mají ve svých rukou, jakou cestu si chtějí zvolit, zda to bude cesta vynucená (hladem, bídou, katastrofami atd.), nebo samostatně zvolená (uplatňováním rozumu, pochopení a sebeodpovědnosti). Nyní je nutné nenechat se zastrašit povykem všech těch neprozíravých a nerozumných lidí, kteří nerozeznávají nebo nechtějí rozeznat vážnost situace a kteří se slepě oddávají egoismu či falešnému humanismu, jenž zákonitě vede do nouze a bídy. Takoví lidé nerozpoznávají, že ona námi navrhovaná opatření jsou skutečně humánní:

- ◆ protože mají pro všechny lidi jednotně stejnou platnost;
- ◆ protože činí cíl, který je v zájmu všech na Zemi žijících budoucích generací, dosažitelným v co nejkratším možném čase;
- ◆ protože je s nimi spojena gigantická vzdělávací kampaň, jež si klade za cíl učinit ze všech lidí na Zemi svéprávné a svobodné občanky a občany;
- ◆ protože jednoduše fatalisticky neakceptují, aby miliardy lidí i nadále vegetovaly v naprosto člověka nehodných podmínkách (slumy, extrémní chudoba, zamořování jedy atd.);
- ◆ protože nikomu, kdo se narodil, neupírají jeho právo na existenci.

Dotyční lidé nerozeznávají, že když nyní nebudeme jednat, tak nám v bližší budoucnosti hrozí nehumánní opatření, jelikož kvůli ustavičně rostoucím dopadům přelidněnosti je klima stále poblázněnější a zásobování lidí zbožím pro každodenní život je stále obtížnější, a jelikož se kvůli boji o holé přežití vychylují sociální struktury na mnoha místech zcela mimo rámec a kontrolu. Jak uvádí jedno proroctví, nelze žel vyloučit, že vlády začnou uvalovat na lid a násilně prosazovat radikální

a nehumánní opatření. Taková opatření by mohla dokonce zahrnovat i uvalování trestu smrti při nedovoleném zplození potomka – hrůzná perspektiva. Proto bychom se měli vskutku vši měrou zasadit o to, aby k takovým příšerným zvrácenostem nikdy nedošlo.

Každý člověk je vyzýván k tomu, aby si pěstoval vlastní myšlenky o tom, co bylo výše zmíněno, a aby vnímal plíživé změny v souvislosti s populačním růstem. Obrázky megaměst nebo začouzených průmyslových oblastí atd. je nutno rozpoznat jako to, co skutečně ukazují: Vředy a syndromy nemoci naší civilizace, kde lidé ve štvavém shonu všedního dne ztratili z očí péči o vnitřní růst.

Musíme si uvědomit, že před námi stojí tvrdé roky plné odříkání, neboť v mnoha ohledech budeme muset změnit své myšlení a přijmout na svá bedra omezení. Ale když si budeme stále znovu uvádět na paměť, že jednáme pro blaho planety, živočišné a rostlinné říše, a tím pádem pak i pro blaho našich dětí a opět i jejich dětí, pak budeme schopni vše unést. A tím se pak uzavře kruh, neboť připamatujme si: My sami budeme jednou jako děti našich dětí opět kráčet po matičce Zemi a budeme sklízet plody našich dnešních úsilných snah – doufejme, že v pozitivním smyslu!

Christian Frehner, Švýcarsko

(Výňatek z Mimořádného bulletinu FIGU č. 41, únor 2008, originál [zde](#))

Překlad do češtiny FIGU Studiengruppe ČR

<http://cz.figu.org>